

Попова Т.В. – курсант 1–го курсу факультет підготовки фахівців для органів досудового розслідування
Науковий керівник:

Зеленський Є.С. – майор поліції, викладач кафедри тактико-спеціальної підготовки Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ РЕГУЛЮВАННЯ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ СИЛ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Невщухаюча збройна російська агресія Російської Федерації на Сході України, анексія Кримського півострова виступають беззаперечною аксіомою того, що подальший розвиток і саме існування Української держави неможливі без докорінного інституційного реформування сектору безпеки і оборони. Саме на нього покладаються основні завдання сучасного етапу українського державотворення – захист державного суверенітету, відновлення територіальної цілісності, зміцнення конституційного ладу, розвиток й підтримка суспільних цінностей, захист прав і свобод українських громадян.

Зростання кількості загроз у сучасному світі та підвищення їхнього рівня загроз нині ставить перед усіма країнами, навіть тими, що мають потужні сили безпеки і оборони, нові завдання щодо зміцнення боєготовності за рахунок інтенсифікації бойової підготовки і проведення навчань, організації додаткових досліджень, тренінгів із запобігання кібератакам тощо. Зокрема, такі завдання визначені у Стратегії національної безпеки США [3].

Провідні країни світу накопичили тривалий досвід формування й удосконалення систем підготовки кадрів для сектору безпеки і оборони. Проте, слід зауважити, що відповідні національні системи мають характерні особливості та розбудовуються на основі власних пріоритетів і завдань, з урахуванням потреб внутрішньої та зовнішньої безпекової ситуації [2, с. 39].

Протидія загрозам нового, гібридного типу здебільшого належить до компетенції правоохоронних органів і спеціальних служб. Тому, вимоги до їхньої діяльності підвищуються, а освітній процес при підготовці кадрів для правоохоронних органів і спецслужб закономірно стає більш динамічним і різноманітним.

Як визначено в рішенні Ради національної безпеки і оборони України «Про організацію планування в секторі безпеки і оборони України», основні зусилля мають бути зосереджені на поетапному та узгодженому нарощуванні оперативних спроможностей сил безпеки і оборони та рівня їхньої готовності до невідкладного реагування на виклики й загрози національній безпеці України. Невід’ємною складовою цього є розбудова ефективної системи

підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів для безпекових структур [1].

Військова освіта є складовою загальнодержавної системи освіти, в яку вона інтегрується на засадах єдиної законодавчої бази та відповідних нормативно-правових актів.

На сьогодні підготовка кадрів для сил безпеки України є складником загальнодержавної системи освіти і включає в себе органи управління та мережі спеціальних вищих навчальних закладів (СВНЗ) і спеціальних навчальних підрозділів вищих навчальних закладів (СНП ВНЗ). Відомче керівництво закладами спеціальної освіти здійснюють відповідні управління (відділи), які є структурними підрозділами апарату центральних органів державної влади або державних органів зі спеціальним статусом [4, с. 72].

Виходячи з цього, слід зазначити, що поступовий перехід до спеціальної професійної підготовки кадрів для сил безпеки і оборони з відмовою від стандартів вищої освіти стане реальним кроком наближення України до стандартів ЄС та НАТО. При цьому навчальний процес у відповідних освітніх закладах має бути максимально орієнтований на отримання фахівцями сил безпеки необхідних у роботі практичних навичок [4, с. 73].

Підсумовуючи варто вказати на певні недоліки, наприклад, що підготовка кадрів для сектору безпеки та оборони України за часовими стандартами вищої освіти не виправдано затягує процес навчання українських «силовиків», є нераціональним і нецільовим використанням бюджетних коштів, не дозволяє оперативно забезпечувати силові структури досвідченими кадрами із практичним досвідом, а також створює реальні корупційні ризики перетворення спеціальних навчальних закладів на комерційні освітні установи.

Також зауважимо на тому, що органам сил безпеки України необхідно посилити увагу до питань кадрового забезпечення на всіх етапах: добір кадрів, їх навчання, професійна підготовка й перепідготовка. Особлива увага при цьому має приділятися питанням мотиваційної складової, відповідності професійним вимогам, належному патріотичному вихованню співробітників, постійному вдосконаленню їхніх практичних навичок.

Отже, можемо дійти висновку, що перспективи подальших досліджень за означеним напрямом повинні полягати насамперед у підготовці пропозицій щодо законодавчого визначення особливого характеру, змісту й оцінок освітнього рівня у системі професійної підготовки кадрів для сектору безпеки і оборони України.

Бібліографічні посилання:

1. Рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про організацію планування в секторі безпеки і оборони України» від 16. 05.2019 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення 16.04.2021)

2. Щипанський П. В. Формування нової парадигми військової освіти / П. В. Щипанський, Р. І. Тимошенко, С. М. Салкуцян // Наука і оборона. - 2017. - № 2. - С. 37-42. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nauio_2017_2_8.
3. National Security Strategy of the USA. URL: <http://nssarchive.us/wpcontent/uploads/2015/02/2015.pdf> (дата звернення 16.04.2021)
4. Сьомін С. В. Проблеми реформування системи підготовки кадрів для сектору безпеки і оборони України / С. В. Сьомін, О. О. Резнікова // Стратегічна панорама. 2017. № 1. С. 67-73. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Stpa_2017_1_12.

Попович Альона Віталіївна
курсант 2-го курсу ФПФПДР
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

Тінін Дмитро Геннадійович,
викладач кафедри ТСП
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНОГО МУЛЬТИМЕДІЙНОГО ОБЛАДНАННЯ У ПІДГОТОВЦІ КАДРІВ СИЛ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

На початку вивчення вказаної досить проблемної теми, слід визначити яку саме актуальність має ця тема взагалі, тобто не на міжнародному рівні та досвіді інших країн, а на регіональному рівні.

Актуальність даної теми полягає у необхідності вдосконалення та оптимізації інтерактивного мультимедійного обладнання у підготовці кадрів сил безпеки. Взагалі, впровадження інтерактивного мультимедійного обладнання є досить прогресивним кроком, адже мотивує навчання та сприяє кращому сприйняттю будь-якої інформації в цілому. Інтерактивне мультимедійне обладнання у підготовці кадрів сил безпеки України є важливим елементом загальної правової системи держави, а тому її дослідження та адаптація до сучасних умов розвитку суспільства є важливим фактором подальшої еволюції та розвитку цього напрямку. Цей метод подачі інформації є досить прогресивним, адже дає можливість сприймати інформацію, критично мислити, аналізувати, щоб в процесі обговорення будь-якої проблеми вступати в дискусію та ділитися власним досвідом, поглядами на проблему та наглядно бачити це. Також це є поштовхом до реформування системи освіти в цілому, що є досить важливим у наш час.